ഈനറഞ്ഞിന്റിച്ചുഠയം.

വാസുണ്ണിയൻ

ആനറഞ്ഞുന്റിവിളയം

വാസുണ്ണിക്കുൻ

THE MALAYALAM IMPROVEMENT CO[illegible]
10 NOV 192[illegible]
COCHIN GOVERNMENT

ജനരംജിനീ വിജയം

ഭാഷാ നാടകം

ശ്രീ ഗണേശായ നമഃ.

നാന്ദി

വർണ്ണം ചേർക്കുന്ന നെററിത്തട മൊട്ടു പട വെ
ട്ടീടുവാ നെന്നു തോന്നും വണ്ണം വാർ കുന്തളാന്തെ
വിലസിനവിധുഖണ്ഡം മുതൽക്കദ്രികന്യാ! അങ്ങോ
ജന്താരി നത്തൽക്കൊരു പെരുവഴിയാം ചാരു പാദ
ഭക്തയോദ്യച്ചുൺ ഞ്ഞോളും തൊഴുന്നേ നഘ മകലൊഴി
വാ നന്തരേന്തുന്ന ഭക്ത്യാ.

സൂത്രധാരൻ- നാന്ദിയുടെ അവസാനത്തിൽ മുൻഭാഗത്തെ നോക്കി സന്തോഷത്തോടുകൂടി

ചാരു ശ്രീ വിലസുന്ന ലോകമലയാർ
കാവിൽ കൃപാവൈഭവം ചേരും ശ്രീഗിരിനന്ദിനി
മഹമഹോ കാൺമാ നമനാശയാ ദൂരത്തുള്ള മഹാ ജ
നങ്ങൾ പലരും ചാരത്തു വന്നെത്തി നോ ശിരംഗ
ത്തി ലിനിക്കു നാടകമതോ നാടേണമു ധാദരം. ന-

ടനിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ടു ആര്യേ ഇങ്ങോട്ടു വരു

നടി- പ്രവേശിച്ചിട്ട് ആര്യാ! ഞാൻ ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു- എന്നെ എന്തിനായിട്ടാണ് വിളിച്ചത!

സൂത്ര- ഇന്നീ സ്സദസ്സിലൊരു നാടകമാടിടേണം
മിന്നീടുമായത വിലോലവിലോചനേ കേൾ
നന്നായിനിക്കതിനു വേണ്ടവരെക്ഷണിച്ചു
ചന്തേതരാദര മതിങ്ങു പറഞ്ഞയപ്പാൻ- ന.

നടി- അയ്യോ എതൊരു നാടകത്തെ അഭിനയിച്ചിട്ടാണ് ഈ സഭാവാസികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടത്!

സൂത്ര- നിസ്സംശയം പറഞ്ഞിടാമിസ്സദസ്സിങ്കലാട്ടുവാൻ
അസ്സലാണിന്നു വാസുണ്ണിമൂസ്സുണ്ടാക്കിയനാടകം

നടി- എന്നാൽ ആ നാടകത്തിന്റെ പേര എന്താണ്!

സൂത്ര- ജനരഞ്ജിനീവിജയം എന്നാകുന്നു.

നടി- നന്നായി നാടകമിദം രസഭാവപൂർണ്ണം
തന്നായികാ ഗുണവതീ ജനരഞ്ജിനീ സാ
എന്നല്ല നല്ല രസികോല്ലസിതാ സഭേയ
മൊന്നല്ലപാൎക്കിലനെകഗുണങ്ങളെല്ലൊ (൧)

എന്നാൽ എനിതാമസിയാതെ അനന്തരകാൎയ്യങ്ങളെ ഒരുക്കുവാൻ ഞാൻ പോകട്ടെ. എന്നു പോയി

സൂത്ര- ചുററിനടന്ന അല്പം ദൂരത്തെക്കു നോക്കി
എണാങ്കരൂഢഭദ്രേട്ട മംഗലതികാ ഫേണാൎന്നാ
റെണാങ്കിനം വീണാപാണി തലത്തിലാത്ത കൗതുക
പ്രോല്ലാസിവക്ത്രാംബുജം ആരാലോലവിസൃംഭം വെ
രിതിരുനാമൊച്ചാരണം ചെയ്തുകൊണ്ടാരാണിങ്ങു വ
രുന്നതേഷ പവിത്രോൽകൎഷമെകുന്നമെ. ന്നു
കുറെനെരം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കീട്ട ഓ! ഇത്രയായൊ!
നമ്മുടെഭാഗിനേയൻ നാരദവേഷത്തെ ധരിച്ചുവന്നു
കഴിഞ്ഞു. ഞാനും അനന്തരപാത്രപ്രവേശത്തിന്നൊ
രുങ്ങട്ടെ എന്ന പോയി

പ്രസ്താപന കഴിഞ്ഞു

അനന്തരം നാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു

നാരദൻ. കുറെദൂരത്തെക്കനോക്കി ആത്മഗതം ഓഹൊ
മഹാദേവനും ദേവിയും. ജനരഞ്ജിനിയുടെ പ്രഥമ
സാംവത്സരിക ജന്മനക്ഷത്ര മഹോത്സവത്തെ കാണ്മാൻ
മാൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടു വിമാനാധിരൂഢന്മാരായി ഇതാ!
എന്നെകാത്തുനിൽക്കുന്നു.

ബാലകലാധര ധരനും
ധരണിധരെന്ദ്രാത്മജക്കു മൊരുപോലെ
പ്രണയരസം പ്രതിദിവസം

ബഹുലരസം പാൎക്കിലത്ര വളരുന്നു. ൭

ഏനിതാമസിക്കുകയല്ല വെഗംപൊകതന്നെ

എന്നു പൊയി

അനന്തരം പാൎവ്വതിപരമെശ്വരന്മാരും നാരദനും
പ്രവെശിക്കുന്നു

പരമെശ്വരൻ- നാരദാ ഇനി നമുക്ക വെഗംപൊവു കയല്ലെ!

നാരദൻ-ബദ്ധപ്പെടുവാനില്ല.

പാൎവ്വതി- അല്പം ഇഷ്ടയൊടെ അതെ ബദ്ധപ്പെടു വാനില്ല, അവിടെവലിയ ഒരു കലഹംആരംഭിച്ചിരി ക്കുന്നു എന്നാണല്ലൊ?

പരമെശ്വരൻ- (നാരദന്റെ മുഖത്തനൊക്കി ശ്രദ്ധമാ യിമന്ദഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു) എനി താമസിക്കയൊ ഒട്ടുംതാമസിപ്പാൻ പാടില്ലവെഗമാവട്ടെ എന്നപാൎവ്വ തിയുടെ കയ്യുംപിടിച്ചു പരമെശ്വരനും അനന്തരം നാ രദനും വിമാനത്തിലെറുന്നു

പരമെശ്വരൻ- മുൻഭാഗത്തെക്ക നൊക്കി

ഭൈമി ഭൂമിപതി തന്നുടെ രാജ്യം
പ്രാജ്യ വസ്തു പരിപൂൎണ്ണമെന്നെ
നെത്രമത്ര സഫലീകരുവെഗാൽ
ഭാഗധെയമിതുപാൎക്കിലതക്കം ൮

പാൎവ്വതി- ഭൎത്താവെ ഇതനമ്മുടെ ഉദയവൎമ്മ തമ്പുരാന്റെ യുടെ രാജ്യമായൊ വിമാന വെഗമതിശയം തന്നെ.

നാരദൻ- ദെവി നിന്നുദയവൎമ്മ മന്ദിരം

ദെവനാഥ പുര സന്നിഭം ശുഭെ
അല്പനെരമിതു കാണ്ക പിന്നയാ
മുഗ്ദ്ധലാക്ഷി കുതുകാശ്രു തൂകുവാൻ ൯

പാൎവ്വതി- രാജധാനിയെ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നു

പരമെശ്വരൻ- ചെ കടകൊട്ടുന്ന എന്താണ? ഒരു മം ഗളവാദ്യ ഘൊഷം കെൾക്കുന്നത

നാരദൻ. ഇന്ന ജനരഞ്ജിനിയുടെ ജന്മനക്ഷത്രമ ഹൊത്സവമല്ലെ! ആവൾ ലൊകാംബികയെ വന്ദിപ്പാൻ വരികയാണ

പാൎവതി നമ്മുടെ ജനരംജിനിക്കുട്ടി വരുന്നുണ്ടൊ

പരമെശ്വരൻ. അങ്കവസ്ത്രംകൊണ്ടു ദെവിയുടെ സന്തൊഷാശ്രുക്കളെ തുടച്ച ആയി പ്രീയെ നൊക്കു നൊക്കു ഇതാ നമ്മുടെ ജനരംജിനിക്കുട്ടി.

പാൎവ്വതി. മുൻഭാഗത്ത നൊക്കി സന്തൊഷത്തൊടെ,

ചിത്രാലങ്കാരശൊഭാ മധുരിമ പൊഴിയും ചാരുവാണീജനാനാം നെത്രാനന്ദം വളൎക്കും മൃദുലരസപദന്യാസ സംജാതഭംഗി തത്താൽ ഭാവങ്ങളെന്നല്ല മറ്റുഹാവവിലാസങ്ങളും ചിത്താരിൽ പ്രത്യെകം മൊദമെകുന്നിതു പൌരികളെൻ പുത്രിയൊടൊക്കുമെല്ലൊ.

നാരദൻ. ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു ദെവി

തവ സുതകളിവൾക്ക മന്തൊക്കിലൊ
ചെറ്റു ഭെദമതുണ്ടു പാൎത്തിടാം
വിഷമലൊചന നന്ദിനിയാണവൾ
സമവിലൊചന നന്ദിനിയാണിവൾ ൧൧

പരമെശ്വരൻ.

പാൎത്താലി ജനരംജിനിക്കൊരുവരെപ്പൊലും രസിപ്പിക്കുവാൻ ഇതും പ്രായമതായതില്ല ദയിതെന ക്കെണെ മിത്ഥ്യലാൾ താഴത്തെറോട്ടു പിടിച്ചിട്ടുന്ന വചസാ സാരജ്ഞ ചിത്തത്തെയും താഴ്ത്തീട്ടുന്നിത ഗായ മൊദ, ജലധെന്ദു കൃത്യത്തിലുത്ഭൂതം ൧൨

പാൎവ്വതി- ഭൎത്താവെ ഇതാരാണ ജനരംജിനിയുടെ വലത്ത ഭാഗത്ത ഉപമാതാവിനെപ്പൊലെ അതിവത്സല്യത്തൊടെ അടുത്ത നിൽക്കുന്നു

പരമെശ്വരൻ. മന്ദഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു]

അയി പ്രെയസി

അമൎത്ത്യതടിനീതടെ ഝടുതി ചെന്നടിച്ചങ്ങി

ന്നെ തിമിർത്തുകളിയാടിയും തിരകൾ വന്നു വന്ദിച്ചിട്ടും പ്രസിദ്ധവചനങ്ങളാലഖിലലോക ചിത്തത്തിനും പ്രസന്നത വരുത്തിട്ടുള്ളൊരമിയന്ന ചിന്താമണി എന-

പാർവ്വതി. ഓഹോ. നമ്മുടെ വിജ്ഞാന ചിന്താമണിയോ! എന്നാൽ ഈ വാത്സല്യാതിരേകം യുക്തം തന്നെ- പിന്നെ ജനരഞ്ജിനിയുടെ ഇടത്ത ഭാഗത്ത അന്യോന്യം കടാക്ഷിച്ചും ചിലപ്പോളാശ്ലേഷിച്ചും ശ്രദ്ധമായി സംസാരിച്ചും മന്ദ മന്ദം ചിരിച്ചും കളിച്ചും കൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഈ കൊച്ചു കുട്ടി ഏതാണ്!

പരമേശ്വരൻ-പുഞ്ചിരിയിട്ടു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കു! നീലകണ്ഠ നന്ദിനിയെ പാർവ്വതി അറിയില്ലെന്നൊ!

പാർവ്വതീ- ഓ! സാഹിത്യ സാരാവലി ശരിതന്നെ പിന്നെ വാത്സല്യത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു

സൂക്ഷ്മത്തിലെത്ര ശിശുവാണിവളെങ്കിലും കേ
ളിക്ഷ്മാതലത്തിലിതു പോലൊരു കുട്ടിയുണ്ടോ?
മാധുര്യവും മൃദുലതാദി ഗുണം പ്രപഞ്ച
ചാതുര്യവും മൊഴിയിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതുണ്ടോ?

ഭർത്താവെ ഈ ജനരഞ്ജിനിയുടെ സമീപത്തിൽ ജനരഞ്ജിനിയെ പോലെ സാഹിത്യ സാരാവലിയേയും വിജ്ഞാന ചിന്താമണിയേയും അതിവാത്സല്യപുരസ്സരം സദാപി കടാക്ഷിക്കുന്നവനും അതിസുഭഗനുമായ ഒരു മാന്യ പുരുഷനെ കാണുന്നു ഇതാരാണ്!

പര.

സാരസ്യപ്പുതുമക്കു നല്ല കനകപ്പൂമ്പൊയ്കയാം ഭൈമി ഭാരതി ശ്രീ പരിപൂർത്തിയുള്ള സരസക്ഷ്മാപാല രത്നാങ്കുരം നീരന്ധ്രദ്യുതി കീർത്തിപെട്ട പടലീവിസ്താര സൈന്യകൾക്കു മിപ്പാരിൽ സജ്ജനരഞ്ജനായ നിത്യം പാർക്കുന്ന തോക്കുന്നിതേ ഫ൭

പാർവ്വതീ- ഉവ്വു നമ്മുടെ ഉദയവർമ്മ രാജകുമാരനാണ
രാജകുമാരനെ നോക്കി

ഉദയവൎമ്മ കുമാരക! സാദരം
സദയ മിജ്ജനരംജിനി തന്നുടെ
അവന മൻപൊടനാരത മാചര
നവനിയിൽ ചിരകാല മിരിക്ക നീ ൧൩

ഉദയവൎമ്മ രാജകുമാരന്റെ സമീപത്തിൽ തൽകടാക്ഷ പാത്രീഭൂതങ്ങളായി രാജമാന്യ രാജശ്രീ രാജിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷരത്നങ്ങളെ കാണുന്നതൊ

പര-

ധന്യൻ മാന്യനമെയ കീൎത്തിമഹിമാ സാഹിത്യ സാരാവലീ കന്യാതാതനനേകനെന്നുഹൃദയെ ചെന്താപ്പു മാൎത്താദരം- കെ. നാരായണ നമ്പീശ്വരവർകളാണന്യൻ ബുധെന്ദ്രാവലീ സമ്മാന്യോദയവൎമ്മരാജമകുടീ ലാലാടികന്മാരിവർ- ൧൪

പാൎവ്വതി- ജനരംജിനീ രക്ഷകനായ ശ്രീ ഉദയവൎമ്മരാജകുമാരന്നു വണ്ണനീയങ്ങളായ അനേകഗുണങ്ങളും ബലവാന്മാരായ ബന്ധുക്കളും വിധേയന്മാരും ഉണ്ടായിവന്നത ജനരംജിനിയുടെ ഒരുഭാഗ്യ വിശെഷം തന്നെ ഇനിഇതുകുട്ടിയെ കുറിച്ച ഒട്ടുംവിചാരപ്പെടെണ്ടതില്ല

പര- അല്ലെങ്കിൽ ഇതിന്നു മുമ്പെ പാൎവ്വതി ഈ ജനരംജിനിയെ കുറിച്ച വളരെ വിചാരപ്പെട്ടിരുന്നുവൊ?

പാൎവ്വതി- എന്താണ സംശയം! ഞാൻ സൎവ്വകാലം ഈ ജനരംജിനിയെ വിചാരിക്കമാറുണ്ടു- ഭൎത്താവാണ ഇവളെ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കാതിരിക്കുന്നത.

പരമേശ്വരൻ- ചിറിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതു കേൾക്കു-

ആമ്നായവാദിനി മണന്തല നീലകണ്ഠൻ
നാമ്നാ മദിയനവനീ വിബുധൻ മഹീയാൻ
ധാമ്നാ മമ പ്രതിനിധിത്വ മിയന്നുവാണീ
സാമ്നാ തുണപ്പതിനു പാൎപ്പതു മല്ലമെന്നൊ ൧൫

നാരദൻ- ചിറിച്ചുംകൊണ്ടു ഇവിടുന്നും മണന്തല

നീലകണ്ഠനാണൊ

പര- എന്താണ സംശയം സുരഭിയായ ജനരംജിനിയെ സൎവ്വദാപി ശിരസ്സിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞാൻ മണ്ണാന്തല നീലകണ്ഠനാകയില്ലെ- അത്രമാത്ര മല്ല-

ആരോമലെന്നു കരുതി പ്രണയേന സാക്ഷാ
ന്നാരായണൻ സുരുചി മൽപ്രിയ നൽപ്രമോദാൽ
ഓരോ സുവൎണ്ണ മണിഭൂഷണ മൊത്തവണ്ണം
ധാരാള മായവളെയങ്ങണിയിപ്പതില്ലെ- ൧൯

നാരദൻ- സംഗതം മുഷ്പരശ്ലേഷ വി[illegible]

പാൎവ്വതി- ഭൎത്താവെ നൊമ്മൊട ജ[illegible]രംജിനിയെ ഒന്നു നല്ലവണ്ണം അനുഗ്രഹിക്കണെ.

പര- അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈകൾ ഉയൎത്തി

തത്വപ്രപഞ്ച യഥാൎത്ഥ ബോധ മധികാമോദം സദാ നൽകിടും കൃത്യാകൃത്യ വിവേക മെന്നിവകളാം മോക്ഷാപ്തി ഹേതുക്കളെ പ്രത്യേകം കൃപയാ കൊടുത്തു നിയതം നിശ്ശേഷ ലോകത്തിനും പ്രീത്യാ വാഴ്ക വിചിത്ര കീൎത്തി മതിയാ യാചന്ദ്രതാരം ഭുവി ൨൦

ഇനി പാൎവ്വതി ഒന്നനുഗ്രഹിക്കു.

പാൎവ്വതി-

സാമാന്യമട്ടിലധികം കുതുകം രസജ്ഞ
സാമാജികേഷു സരസാ വചസാ വിധായ
സോമാതിശായി യശസാ ഭുവി വാഴവാനി
സ്സോമാവതം സഭഗവാനതുനാചെയ്യിട്ടുംതെ ൨൧

ഇനി നാരദന്റെ അനുഗ്രഹ മാവട്ടെ-

നാരദൻ- ഓ ഞാനും ഒന്നു അനുഗ്രഹിക്കാം

ഒട്ടും ക്ലേശാത സാധാരണ ഗുണവചസാ ദേവപാഥോധി തീരം തട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചു ചുട്ടും തിരയൊടു കലഹിച്ചങ്ങിനെ മങ്ങലെന്യെ ഇഷ്ട്യാ വാണിടേണം നിയനവധി ദിവസം ധാത്രിയിൽ ചാരുകീൎത്ത്യാ മ

ട്ടാതെ കണ്ടു ചന്ദ്രപ്രഭയൊടു സമരം ചെയ്യണം തയ്യലാളെ. ൨൨

പാർവ്വതി- ചിരിച്ചും കൊണ്ടു നാരദാ അവരവരുടെ പ്രിയവസ്തു സിദ്ധിയെ അനുഗ്രഹിക്കുക അല്ലെ.

നാരദൻ- അതെ-കലഹം പോലെ രസകരമായ ഒരു പദാർത്ഥം ലോകത്തിൽ വേറെ എന്താണ.

എല്ലാവരും അന്യോന്യം നോക്കി ചിരിക്കുന്നു.

പര- എല്ലാവരുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളും വളരെ ഉചിതങ്ങളായിയിരിക്കുന്നു. ജനരംജിനി മേല്ക്കുമേൽ വിജയത്തെ പ്രാപിക്കും. സംശയ മില്ല.

നാരദൻ- നിങ്ങളുടെ കൃപയാലിതു കൂടിഭവിക്കട്ടെ

ഭരതവാക്യം

സ്സോയംഭൈമി മഹീപതി വ്വിജയതാഃ!
വൈദുഷ്യ പക്ഷ്യദൃശൊ
വൈശദ്യമാഹ്വതെ ന്നുനിർഭ്രമമദ
സ്സുമിത്ര യുഗ്മഞ്ചതൽ
ആകല്പം ജനരഞ്ജിനി വ സരസാ
സാഹിത്യ സാരാവലീ
സാഹജ്ഞേയ പദാർത്ഥസാന്ദ്ര വിപണി
വ്വിജ്ഞാന ചിന്താമണീ ൨൩

എന്നു എല്ലാവരും പോയി

ജരംജിനീവിജയം

സമാപ്തം

[illegible]